

1795-1800. (9).

Frankrijk, waar sinds 1789 de revolutie in alle hevigheid woedde, verklaarde 26 April 1792 aan Oostenrijk, dat zreeds eerder een geheim verbond met Pruissen gesloten had, de oorlog.

Al spoedig kwamen de Fransen in het offensief en rukten stormenderhand door de "uidelijke Nederlanden, die toen nog onder Oostenrijks bestuur stonden.

Zij bezetten bijna het gehele gebied, gelegen ten zuiden van de "frontières naturelles".

Een van de onderbevelhebbers van generaal Dumouriez, die deze Franse expeditie leidde, Miranda geheten, had ook troepen in het ambt Montfort gelegerd. De drossaard Michiels protesteerde terecht tegen deze handelswijze van Miranda.

De generaal beloofde schadevergoeding, doch het bleef bij deze belofte.

Inmiddels had Frankrijk, sinds 22 Sept. 1792 "la Republique Française" de oorlog aan de Republiek der Verenigde Nederlanden verklaard. (1 Febr. 1793).

Tengevolge van de overwinningen der geallieerden te Aldenhoven op 1 Maart 1793 en te Landen en Neerwinden op 18 en 19 Maart d.a.v. waren de Fransen echter genoodzaakt weer spoedig de bezette gebieden te ontruimen.

Reeds in 1794 poogden de Fransen onder Pichegru opnieuw de Nederlandente "bevrijden".

Jourdan bracht de Oostenrijkers nabij Fleurus een verpletterende nederlaag toe (26 Juni 1794), terwijl Pichegru, hierbij geholpen door de uitgeweken patriotten, de Republiek der Verenigde Nederlanden in de winter 1794-1795 binnentrok.

Reeds voor het einde van het jaar hadden de Fransen de gehele tegenwoordige provincie Limburg bezet.

Aanstonds begonnen de "Réprésentants du peuple" (Volksrepresentanten), die de Franse legers vergezelden, met de regeling van het bestuur in de "bevrijde" gebieden.

Er werden twee centrale administraties opgericht te Brussel en te Aken. (Aux-la-Chapelle.)

Bij arrê^kté van de Volksrepresentanten van de 24e Brumaire an III (17 Nov. 1794) werd de centrale administratie van Aken, waaronder het gebied tussen de Maas en de Rijn ressorteerde,